

תת"ע 10580/11/22 - מדינת ישראל נגד דני בוקובזה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 10580-11-22 מדינת ישראל ני' בוקובזה
תיק חיזוני: 42150276253

בפני **כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרתית זוכוביצקי-אוריה**
מ雅思ימה
נגד
נאשם
דני בוקובזה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניית בהיעדר המבוקש ביום 14.02.2023

- ביום 5.9.21 קיבל המבוקש לידיו דו"ח מסווג הזמן לדין שמספרו 42150276253 המיחס לו עבירה של אי ציות לאור אדם בגיןו לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.
- לביקשת הנאשם נדחה הדיון ליום 14.2.23. במסגרת החלטת הדחיה הוזהר הנאשם כי אם לא יתייצב לדין יוכרע דין בהעדתו.

- ביום הדיון אליו זומן, לא התייצב המבוקש בבית המשפט, ומשכך נשבט בהעדרו ונגזר עליו קנס של 1,500 ל"נ.

טענות הצדדים

- הմבוקש, טען כי נעדר מהדין כיוון שהתבלבל במועד הדיון והתייצב ביום שלמחרת היינו ב-15.2.23. המבוקש הגיע בקשה זו מבלתי שצרכ אסמכתא או הסבר נוספת לבקשתו.
- המשיבה טענה כי דין הבקשה להידוחות על הסוף כיוון שהմבוקש לא העלה נסיבות מצדיקות את ביטול גזר הדין, במיוחד כאשר מדובר בדו"ח ברירת משפט ולפיכך לא יגרם עיוות דין למבוקש.

דין והכרעה

- הבקשה הוגשה ללא תצהיר ודינה להידוחות על הסוף בשל כך.

עמוד 1

למעלה מן הצורך אבחן את הבקשה לגופה.

6. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 קובע כי באין הוראה אחרת בחוק, דרך המליך בהליכם פליליים מורה על קיומם דין בעניינו של הנאשם. דבריו כב' השופט שהם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 7.4.2008):

"העיקרון המנחה בהליכם פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקתי- הוא כי דין יתקיים במקרים הנאים, נוכחות זו דרושה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראות פני הצדק והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

7. ככל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התshm"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") הקובע כי בעבורות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

8. כאשר הנאשם הזמין לדין כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

9. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע כי הנאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו וה坦אי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרשו כדי למנוע עיוות דין.

ולעניין זה ראו רע"פ 9811/09 **סמיימי נ' מדינת ישראל** (פורסם ב번호 29.12.09) בו נקבע כי:

"כל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיציבות של אדם בדיון אליו זומן כדין עלולה להוביל לתוצאה כי יורשע בדיון ודינו ייגזר, שם שארע בענייננו. משכך היה, הנトル הוא על המבקש לבטל את פסק הדין להראות כי הייתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או כי הביטול דרש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התshm"ב-1982".

קבלת הזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקת לאי התיציבות המבקש

10. הדיון בעניינו של המבקש נדחה לבקשתו. המבקש אף הזהיר כי במידה ולא יתריצב יוכרע דין בהיעדרו.

11. המבקש טען בועלמא כי, התבבל וטעה בעניין המועד בו אמרו היה להתקיים הדיון.

12. ההלכה היא כי בלבול או שכחה, איןם בהם בגין "סיבה מוצדקת" לביטול פסק דין, כמשמעותה בסעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי[נוסח משולב] התshm"ב-1982, אשר מצדיקה ביטול פסק דין שניית בהעדר הנאשם.

בעניין זה ראו למשל ע"פ 9407/05 **קינג אללה נ' מדינת ישראל**(פורסם בナンבו 9.08.05); תח"ע 09-02-558 **וליד גמאמה נ' מדינת ישראל**(פורסם בナンבו 4.06.09), וכן ע"פ 9053/05 **סיג נ' מדינת ישראל**(פורסם בナンבו 17.04.15) שם נאמר בין היתר:

"....טעויות ברישום, שכחה לגבי מועד הדיון וכיוצא"ב אינן עלות כדי "סיבה מוצדקת" וכי מקרי או התייצבות, במיוחד בתיקי תעבורה, הינם רבים מכדי שטענות אלה תהפוכנה לעילה מספקת לביטולו של פסק דין שניית בהעדתו של הנאשם עקב אי התייצבותו..."

13. בנסיבות אלה אני קובעת כי לא הייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

14. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניית בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 6165/17 **סעדא נ' מדינת ישראל** (פורסם בナンבו 24.4.2018).

15. בכלל, ביטול פסק דין שניית בהיעדרו של הנאשם בשל החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהצבע על שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נגד מדינת ישראל** (פורסם בナンבו 27.5.2018).

16. המבוקש לא כפר במיחס לו בכתב האישום.

17. העונש שהוטל על המבוקש, תוך שנקח בחשבון עברו התעבורתי, לא רק שאינו חריג מהענישה הקבועה בדי, אלא שהוא ניתן לפנים מסורת הדיון, תוך שהוא מקל עם המבוקש.

לפיכך אין סבירה כי יגרם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק הדיון.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתת.

מצורחות תשלוח החלטה לצדים.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ג, 26 פברואר 2023, בהעדך
הצדדים.

עמוד 3

